

पणितेपणकृतवत्यौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ उक्तानुक्तविशेषणैः पुनः स्तौतिसमुद्रं अक्षोभ्यमित्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविं

तथा हि गत्वा ते तस्य पुच्छे वाला इति स्मृताः ॥ एतस्मिन्नंतरे ते तु सपत्न्यौ पणिते तदा ॥ ३ ॥ ततस्ते पणितं कृत्वा भगिन्यौ द्विजसत्तम ॥ जग्मतुः परया प्रीत्या परंपारं
महोदधेः ॥ ४ ॥ कद्रूश्च विनता चैव दाक्षायण्यौ विहाय सा ॥ आलोकयन्त्यावक्षोभ्यं समुद्रं निधिमं भसां ॥ ५ ॥ वायुनाऽतीव सहसा क्षोभ्यमाणं महास्वनं ॥ ति
मिगिलसमाकीर्णं मकरैरावृतं तथा ॥ ६ ॥ संयुतं बहुसाहसैः सत्त्वैर्नानाविधैरपि ॥ घोरैर्घोरमना धृष्यं गंभीरमतिभैरवं ॥ ७ ॥ आकरं सर्वरत्नानामालयं वरुण
स्य च ॥ नागानामालयं चापि सुरम्यं सरितां पतिं ॥ ८ ॥ पातालज्वलनावासमसुराणां तथालयं ॥ भयंकराणां सत्त्वानां पयसो निधिमव्ययं ॥ ९ ॥ शुभ्रं दिव्यम
मर्त्यानाममृतस्याकरं परं ॥ अप्रमेयमचित्यं च सुपुण्यजलसंमितं ॥ १० ॥ महानदीभिर्बद्धीभिस्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यंतमिव चोर्मिभिः
॥ ११ ॥ इत्येवंतरलतरोर्मि संकुलं ते गंभीरं विकसितमंबरप्रकाशं ॥ पातालज्वलनशिखाविदीपितां गंगं जतं द्रुतमभिजग्मतुस्ततस्ते ॥ १२ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे समुद्रदर्शनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ सूत उवाच तं समुद्रमतिक्रम्य कद्रू वि
नतया सह ॥ न्यपतत्तुरगाभ्याशेन चिरादिव शीघ्रगा ॥ १ ॥ ततस्ते तं हयश्रेष्ठं दृष्ट्वा ते महाजवं ॥ शशांककिरणप्रख्यं कालवालमुभेतदा ॥ २ ॥ निशम्य च व
ह्नुवालान् कृष्णान् पुच्छसमाश्रितान् ॥ विषण्णरूपां विनतां कद्रूदास्ये न्ययोजयत् ॥ ३ ॥ ततः सा विनता तस्मिन् पणितेन पराजिता ॥ अभवदुःखसंतप्ता दासी
भावं समास्थिता ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरे चापि गरुडः काल आगते ॥ विनामात्रा महातेजा विदार्या डमजायत ॥ ५ ॥ महासत्वबलोपेतः सर्वाविद्योतयन् दि
शः ॥ कामरूपः कामगमः कामवीर्यो विहंगमः ॥ ६ ॥ अग्निराशिरिवोद्भासन्समिद्धोऽतिभयंकरः ॥ विद्युद्विस्पृष्टपिंगाक्षो युगांताग्निसमप्रभः ॥ ७ ॥ प्रवृद्धः
सहसापक्षी महाकायो न भोगतः ॥ घोरो घोरस्वनो रौद्रो वह्निरोर्वइवापरः ॥ ८ ॥ तं दृष्ट्वा शरणं जग्मुर्देवाः सर्वे विभावसुं ॥ प्रणिपत्या ब्रुवंश्चैनमासीनं विश्वरू
पिणं ॥ ९ ॥ अग्नेमात्वं प्रवर्धिष्ठाः कच्चिन्नो न दिधक्षसि ॥ असौ हिराशिः सुमहान्समिद्धस्तव सर्पति ॥ १० ॥

शोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ तमिति ॥ १ ॥ शशांककिरणवत्प्रख्यादीमिर्यस्य तं तादृशमपि कालवालं कृष्णकेशं ॥ २ ॥ निशम्य दृष्ट्वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कामरूपः इच्छाकृतमेवरूपं यस्य स
तथा ॥ ६ ॥ उद्भासन् उत्कर्षेण भासमानः ॥ ७ ॥ और्वः वाडवः ॥ ८ ॥ विभावसुं वर्द्धि ॥ ९ ॥ अग्नेमात्वं मिति देवानां भ्रमवर्णनमग्निगरुडयोरतिसादृश्यकथनार्थं ॥ १० ॥